

z p r á v y

Ministerstva financí České republiky pro finanční orgány okresních úřadů a obcí

Ročník: 1999

Číslo: 3

V Praze dne 2. června 1999

OBSAH:

	strana
<u>1. Stanovisko k výkladu § 1 zák. č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí</u>	3
čj.: 221/91 829/1998 - ref- JUDr. A. Drdová	
<u>2. Působnost okresních úřadů v poskytování návratných finančních výpomocí obcím</u>	7
čj.: 124/30 285/1999 - ref. JUDr. M. Melion	7
<u>3. Dotaz k majetkoprávní úpravě vztahů k objektům vybudovaným ke stabilizaci svahových deformací</u>	8
čj.: 124/13 720/1999 - ref. JUDr. M. Melion, Ing. V. Dědková	8
<u>4. Vklad investičního majetku DSO do akciové společnosti</u>	9
čj.: 283/26 664/1999 - ref. Ing. Eminger	9
<u>5. Náklady na volby v r. 1998</u>	9
čj.: 124/17 326/1999 - ref. JUDr. Melion, Ing. Kročilová	9
<u>6. Dotazy k účetním postupům</u>	10
čj.: 283/10 758/1999 - ref. Ing. Prokúpková	10
<u>7. Platby z pozemkové reformy</u>	11
čj.: 283/31 129/1999 - ref. Ing. Eminger	11
<u>8. Dobrovolné svazky obcí - sdružený sociální fond</u>	12
čj.: 283/25 874/1999 - ref. Ing. Eminger	12
<u>9. Finanční leasing u požární techniky</u>	

čj: 124/13 721/1999 - ref. Ing. Kročilová 12

10. Financování antiparazitik z rozpočtu OkÚ

čj.: 124/26 629/1999 - ref. Mgr.Sabová 13

11. Prozatímní správa živočichů popř. rostlin připadlých do vlastnictví státu
v důsledku odebrání podle zákona č. 114/1992 Sb. nebo zákona č. 16/1997 Sb.

čj.: 221/25 506/99 - ref. Dr. Vilhelmová 14

12. Financování některých činností ve zdravotnictví

čj.: 124/40 316/1999 - ref. Mgr. Sabová 16

1. Stanovisko k výkladu § 1 zák. č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí
č.j.: 221/91 829/1998 - ref. JUDr. A. Drdová

Ve výše uvedené věci především považujeme za nutné uvést, že naše stanovisko není obecně závazným výkladem cit. zákona, je pouze tzv. autentickým výkladem zákona, který podáváme z titulu autorství Ministerstva financí k předloze vládního návrhu cit. zákona a příslušnosti Ministerstva financí podávat v rámci metodiky na úseku hospodaření s majetkem státu výkladová stanoviska k právním předpisům upravujícím hospodaření s majetkem státu.

Jak vyplývá z podání, jmenovitě se jedná o výklad pojmu „hospodařily“ užitého v § 1 odst. 1 a 2 cit. zákona. Jsme si vědomi nedostatků cit. zákona, v konkrétním případě však vzhledem k tomu, že jde o pojem již dlouho užívaný a v oblasti hospodaření s majetkem státu známý, nepředpokládali jsme, že právě jeho užití v cit. zákonu bude vyvolávat výkladové pochybnosti.

Podle § 1 odst. 1 cit. zákona přecházejí do vlastnictví obcí dnem jeho účinnosti věci, k nimž ke dni 23. listopadu 1990 příslušelo právo hospodaření národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce, při splnění další podmínky a to, že nedošlo k jejich zcizení z vlastnictví státu či převodu do práva hospodaření státních subjektů, tj. obce s nimi hospodařily (způsobem obdobným právu hospodaření) i ke dni 24. května 1991. Podle § 1 odst. 2 přešly rovněž věci, které obce za stát nabývaly v období od 24. listopadu 1990 do 24. května 1991 z práva hospodaření státních organizací (orgánů).

K výkladu či aplikaci cit. ustanovení zákona je nezbytně nutná znalost právní úpravy podmínek hospodaření s majetkem státu, především pak prioritní princip výkonu vlastnického práva státu dle stávající právní úpravy, a to zásadu, že stát nevykonává vlastnické právo sám, ale prostřednictvím státních organizací (státních rozpočtových, státních příspěvkových a jiných státních organizací, státních podniků, státních orgánů). Tato zásada příslušnosti je vyjádřena v § 65 odst. 1 dosud platného ustanovení HZ. Všechny tyto státní subjekty mají k majetku státu tzv. právo hospodaření, které je formou výkonu vlastnického práva státu. Právní úprava hospodaření s majetkem státu pak stanoví podmínky vzniku, změny či zániku práva hospodaření.

Platí zásada, že právo hospodaření přísluší té státní organizaci, k jejíž činnosti majetek zcela nebo převážně slouží (kupř. v případě okresních úřadů by se mělo jednat o majetek v rozsahu působnosti okresního úřadu založené zákony). Pokud státní organizace tzv. rozpočtové sféry (tj. státní orgány a organizace řídicí se právním režimem vyhl. č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, státní podniky mají v tomto směru volnější právní režim a pro hospodaření zvláštní zákon) majetek trvale nepotřebují či se stal pro organizace neupotřebitelný (§ 7 cit. vyhl.), organizace převede právo hospodaření k takovému majetku za podmínek stanovených platnou právní úpravou do práva hospodaření jiné státní organizace či do vlastnictví fyzické či právnické osoby (§ 8 cit. vyhl.).

Pokud vzniknou pochybnosti o tom, které organizaci právo hospodaření k majetku státu přísluší, rozhodují příslušné orgány státní správy, resp. v současné době v praxi převážně Ministerstvo financí (§ 5 cit. vyhlášky). Právo hospodaření vzniká státní organizaci smlouvou (v roce 1991 ještě podle tehdy platného ustanovení § 347 hospodářského zákoníku, v současné době se převádí smlouvou o převodu práva hospodaření uzavřenou podle § 51

občanského zákoníku), vzniká také opatřením zřizovatele, které musí mít potřebné náležitosti (§ 13 cit. vyhl. ve spojení kupř. s § 31 odst. 3 zák.č. 576/1990 Sb., rozpočtová pravidla ČR. Lze jej samozřejmě založit přímo zvláštním zákonem (kupř. zák. č. 114/1993 Sb., o Kanceláři presidenta republiky). Obsahem práva hospodaření je pak souhrn práv a povinností (resp. působnosti jednotlivých státních orgánů) při hospodaření s konkrétním majetkem státu stanovených právní úpravou (cit. vyhl.č. 119/1998 Sb., vyhl.č. 61/1986 Sb., o prozatímní správě národního majetku, zák.č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby a další zvláštní zákony či prováděcí právní předpisy, kupř. zák.č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích). Tak „hospodařením“ s majetkem státu je i oprávnění státních organizací přenechávat majetek, ke kterému mají právo hospodaření, pokud jej *dočasně* nepotřebují do užívání jiným státním orgánům či organizacím. Hospodařením s majetkem státu byla samozřejmě také působnost příslušných národních výborů odevzdávat majetek, ke kterému vykonávaly právo hospodaření za stanovených podmínek do trvalého užívání. Právo hospodaření přitom samozřejmě zůstávalo, resp. okresním úřadům zůstává nadále. Hospodařením s majetkem státu tak bylo i zřizování osobního užívání občanům.

Hospodařením bylo i odevzdávání majetku v právu hospodaření národních výborů do dočasného užívání občanům ke zřízení zahrádky či zemědělským družstvům, neboť tato dispozice byla v jejich působnosti, právo hospodaření samozřejmě příslušelo nadále národním výborům. Zásadně tedy nelze pojímat právo hospodaření jako faktický vztah, faktickou správu majetku státu státními orgány a organizacemi bez ohledu na příslušný právní způsob jeho nabytí. Pokud majetek ve vlastnictví státu není v právu hospodaření žádné státní organizace (platným právním způsobem nevzniklo), připadá takový majetek do prozatímní správy příslušného okresního úřadu (resp. města či městské části, které v přenesené působnosti vykonávají státní správu) a tento orgán pak podle příslušného právního režimu vyhl. č. 61/1986 Sb. s majetkem naloží.

Platná právní úprava nepřipouští založení práva hospodaření faktickým užíváním (správou) majetku a stejně tak jeho zánik. Nebylo tomu tak ani před účinností vyhl. č. 119/1988 Sb., která tento pojem jako právní vztah k majetku státu zavedla. Předtím byl právními předpisy užíván pojem „správa národního majetku“. Ani ta však nevznikala jeho pouhým užíváním, ale pouze způsoby stanovenými právní úpravou. Předpokladem vzniku práva hospodaření konkrétní státní organizace musí tedy být vlastnictví státu k předmětnému majetku a jeho vznik platným právním způsobem. Pro úplnost pak pouze připomínáme, že právní úprava hospodaření s majetkem státu (obě cit. vyhlášky), byť je zastaralá, je platná (§ 761 odst. obchodního zákoníku, § 876 občanského zákoníku) a obsah pojmu hospodařit zůstává tedy stále stejný.

K zák. č. 172/1991 Sb., resp. k jeho výkladu, je zřejmě třeba přistupovat i v součinnosti s právní úpravou zák.č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), který sice v § 4 stanovil, že obec má vlastní majetek a finanční zdroje a hospodaří s nimi samostatně za podmínek stanovených zvláštním zákonem, zároveň však v § 18 odst. 1 obec jako vlastníka majetku při jejím vzniku omezil, neboť cit. ustanovení stanoví, že majetkem obce jsou věci a majetková práva stanovená zvláštním zákonem. Dále pak, že s tímto majetkem obec samostatně hospodaří.

Skutečností je, že dnem 24. listopadu 1990 zanikly národní výbory a obce tak začaly držet majetek státu, který byl v právu hospodaření národních výborů, jejichž práva a závazky přešly na obce a dále s ním hospodařily v režimu právní úpravy upravující hospodaření s majetkem státu. Pro informaci bez právního významu je k tomu třeba dodat, že původním

záměrem a také logickým cílem bylo, aby jak zákon, kterým se obce zřizovaly, tak zákon, kterým nabudou majetek, byly přijaty a nabyly účinnosti ke stejnému datu. K tomu z různých důvodů nedošlo a zák.č. 172/1991 tak fakticky hospodaření obcí s majetkem státu právně legalizuje se zpětnou účinností. Obsah pojmu „hospodařily“ užitý v § 1 odst. 1 a slov „začaly obce a v hlavním městě Praze též městské části hospodařit po 23. listopadu 1990 způsobem obdobným právu hospodaření“ neznamená a nemůže znamenat tedy nic jiného než to, že obsah práv a povinností obcí k majetku státu v právu hospodaření národních výborů, jejichž práva a závazky na ně přešly a k majetku, který nabývaly od státních orgánů a organizací byl stejný jako právo hospodaření státních orgánů a státních organizací. Obce sice neměly právo hospodaření, jako nestátním subjektům jim nemohlo ani vzniknout, neboť přísluší výlučně státním subjektům, ale v tomto zákonem stanoveném vymezeném období 24.září 1990 do účinnosti zák.č. 172/1991 (24. května 1991) se řídily právním režimem, právními předpisy upravujícími hospodaření s majetkem státu. Tzn., že jestliže obec převáděla takovýto majetek na jiný státní subjekt, přecházel majetek z vlastnictví státu a práva obdobného právu hospodaření, které příslušelo obci (viz § 1 zák.č. 172/1991) do práva hospodaření jiného státního subjektu. Za podmínek stanovených těmito právními předpisy mohla také obec majetek státu, s kterým právem obdobným právu hospodaření hospodařila, převést i do vlastnictví nestátních právnických či fyzických osob. Pokud v tomto vymezeném období obec majetek nabývala od státních organizací, nabývala jej do vlastnictví státu a do práva obdobného právu hospodaření, tj. hospodařila s ním způsobem obdobným (§ 1 odst. 2). Vlastníkem těchto věcí se pak stala až dnem 24. května 1991. Existují i právní názory, že vzhledem k dikci § 18 zák.č. 367/1990 Sb. obce nemohly do 24. května 1991 nabýt do vlastnictví žádný majetek, tedy ani majetek, který by na ně byl převáděn ze strany nestátních právnických osob či fyzických osob a i tento majetek nabývaly pouze do práva obdobného právu hospodaření, tzv. hospodařily s ním způsobem obdobným a staly se jeho vlastníky až dnem účinnosti tohoto zákona (§ 1 odst. 2).

Máme za to, že ze všech výše uvedených skutečností by mělo být zřejmé, že užitou dikci ustanovení § 1 nelze aplikovat tak, že obec se podle cit. ustanovení stala pouze vlastníkem těch věcí, s kterými fakticky nakládala bez ohledu na právní vztah a právní důvod nabytí věcí. Obsah pojmu „hospodařit“ není totožný s vlastní faktickou správou majetku a není tomu tak, jak výše uvedeno, ani u subjektů státních. Pokud by tomu tak mělo být, musel by tak zákon výslovně stanovit. Je naším názorem, že i právo hospodaření k věcem ve vlastnictví státu, resp. v daném vymezeném období obdobné právo obcí k věcem ve vlastnictví státu, lze řadit z hlediska teorie do práv věcných. Nelze si představit, že by pouhé faktické nevykonávání dispozičního práva mělo za následek zánik práva vlastnického.

Pokud jde ještě o výklad § 1 zák.č. 172/1991 Sb., lze připomenout, že kupř. městské národní výbory (jejichž práva a závazky přešly na obce) byly příslušnými orgány k odevzdávání majetku státu do trvalého užívání (jeden ze způsobů hospodaření s majetkem státu, jak výše u uvádíme). Obcím sice tato působnost po 23. září 1990 nepříslušela, avšak s majetkem, který tyto národní výbory odevzdaly do trvalého užívání, obce nadále „hospodařily“. Do vlastnictví obcí dnem účinnosti zákona nepřešel, nikoliv však proto, že faktickou správu vykonával trvalý uživatel, ale ze zákonného důvodu uvedeného v § 4, kde se vymezuje majetek, který zůstává ve vlastnictví státu. Stejně tak majetek, ke kterému zřídily národní výbory, jejichž práva a závazky přešly na obce, právo osobního užívání, nepřešel dnem účinnosti zákona do vlastnictví obcí, neboť ustanovením § 4 odst. 1 písm. a/ zákona byl z právních účinků zákona (vlastnictví obcí) vyloučen. Do vlastnictví obcí nepřešly ani věci v právu hospodaření národních výborů, jejichž práva a závazky přešly na obce, obce s nimi hospodařily i ke dni 24. května 1991 a sloužily k činnosti drobných provozoven bez právní

subjektivity. Také tyto věci spolu s věcmi v právu hospodaření drobných provozoven s vlastní subjektivitou do vlastnictví obcí nepřešly, nikoliv proto, že je fakticky nespravovala obec, resp. její občané či pracovníci obecních úřadů, ale proto, že ustanovení § 1 odst. 3 cit. zákona stanoví, že tyto věci do vlastnictví obcí nepřecházejí. Výslovně se stanoví, že „ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na věci, které sloužily k plnění úkolů drobných provozoven“, tedy bez ohledu na to, zda s nimi obce hospodařily v rozsahu obdobným právu hospodaření.

Naopak i po 23. listopadu 1990 mohly obce nadále přenechávat majetek státu, s kterým byly oprávněny hospodařit, za podmínek stanovených v § 9 vyhl.č. 119/1988 Sb. do dočasného užívání občanům či právnickým osobám, a to až do účinnosti zák.č. 172/1991 Sb., kdy tyto věci přešly podle § 1 do vlastnictví obcí. Tak přešly kupř. i pozemky, které jsou součástí ZPF a je věcí obce jako vlastníka, jak s nimi naloží, pokud na ně nebyl uplatněn vůči obci jako povinné osobě nárok podle zvláštního předpisu.

Ministerstvo financí tedy nadále v souladu s právní úpravou zák.č. 172/1991 Sb. zastává právní názor, že pro aplikaci cit. zákona, a to nejen § 1, je zapotřebí nutné splnění podmínky, že se jedná o majetek České republiky a státním subjektům, které s těmito věcmi hospodařily příslušelo právo hospodaření (kupř. § 3 cit.zák.), resp. v případě § 1 s těmito věcmi hospodařily v období od 24.11.1990 do 23.5.1991 způsobem obdobným právu hospodaření, jehož obsah byl totožný s právem hospodaření státních orgánů a organizací. Obsah pojmu „hospodařit“ neznamena a také v žádném užití neznamenal pouze faktickou správu majetku státu.

Kupř. tak u majetku zemědělského charakteru tedy neznamená provozování zemědělské výroby občany obce či pracovníky a členy orgánů obce. Skutečnost, že majetek zemědělského charakteru (ve smyslu § 1 zák.č. 229/1991 Sb.), který byl z platných právních titulů v právu hospodaření příslušných národních výborů ke dni 23.listopadu 1990 a v právu obdobným právu hospodaření obcí i ke dni účinnosti zák.č. 172/1991 Sb., byl k tomuto datu v užívání jiných subjektů než státních, na právních účincích § 1 tohoto zákona (vlastnictví obcí) nic nemění. Zákon č. 172/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 24.května 1991, tedy o 1 měsíc dříve než zákon č. 229/1991 Sb. Je tedy nesporné, že pokud věci v majetku České republiky splňovaly ke dni 24.5.1991 podmínky tohoto zákona, přešly do vlastnictví obcí a právní účinky zák.č. 229/1991 Sb. na této skutečnosti nic nemění. Máme za to, že ani v tomto směru by neměly vznikat žádné pochybnosti.

Pokud jde o některá rozhodnutí soudů, jsou pro nás samozřejmě v konkrétní věci závazná, respektujeme nezávislost soudů a skutečnost, že se soudy vyrovnávají s problematikou oblasti právní úpravy hospodaření s majetkem státu, která v minulosti byla před soudy projednávána v minimální míře, nicméně neshledáváme v daném případě právní důvod ke změně výkladu užívaných pojmů resp. aplikace právní úpravy upravující hospodaření s majetkem státu. Vzhledem k uvedenému se Ministerstvo financí rovněž nemůže ztotožnit s právním názorem vysloveným Ústavním soudem dne 29.11.1996 v této věci pod č.j. ÚS 185/96. Citované rozhodnutí Městského soudu tomuto právnímu názoru zřejmě odpovídá. Dovolání v dané věci proto lze jen doporučit.

2. Působnost okresních úřadů v poskytování návratných finančních výpomocí obcím č.j.: 124/30 285/1999 - ref. JUDr. M. Melion

Ministerstvo financí na základě podnětů některých okresních úřadů přehodnotilo své stanovisko v otázce působnosti okresních úřadů při poskytování návratných finančních výpomocí obcím (NFV), které bylo publikováno ve Zprávách MF ČR pro finanční orgány okresních úřadů a obcí č. 2/99.

Ministerstvo financí nadále nesouhlasí s tím, aby okresní úřady nad rámec působnosti dané jim zákonem č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, ve znění pozdějších předpisů, vstupovaly do rolí věřitelů vůči obcím tím, že by s nimi uzavíraly smluvní vztahy o úvěrech ve smyslu § 497 a násl. obchodního zákoníku či půjčkách ve smyslu § 657 a násl. občanského zákoníku. Takové úkoly okresní úřady nemají a nemohou proto tímto způsobem používat finanční prostředky státu, jimiž ve svém rozpočtu disponují.

Naproti tomu nemá Ministerstvo financí námitky proti tomu, aby okresní úřady poskytovaly obcím návratné finanční výpomoci, a to za těchto podmínek:

1. Návratná finanční výpomoc se realizuje nikoliv smluvním vztahem, ale jako akt opírající se o rozpočtové vztahy okresních úřadů a obcí, tedy jako rozpočtové opatření. Je poskytována bezúročně. V rozhodnutí o jejím poskytnutí musí být uveden termín jejího vrácení, a to buďto jednorázově, popř. ve stanovených splátkách a jejich termínech. Porušení těchto pravidel by bylo postihováno podle § 30 rozpočtových pravidel republiky. Protože nejde o smluvní vztah, nemohlo by být nedodržení podmínek vymáháno soudně. Opožděné vrácení návratné finanční výpomoci by bylo posuzováno jako zadržení prostředků státního rozpočtu.
2. Důvodem k uspokojení žádosti obce o poskytnutí návratné finanční výpomoci může být jen taková finanční nouze obce, která je vyvolána časovým předstihem realizace rozpočtovaných výdajů před inkasem rozpočtovaných příjmů v daném kalendářním roce. Proto návratnost poskytnuté návratné finanční výpomoci lze stanovit vždy nejpozději do konce běžného roku. Jen v případě, že je návratná finanční výpomoc poskytována v závěru roku, lze výjimečně připustit její návratnost až v následujícím roce, ale nejpozději do konce 1. pololetí následujícího roku.
3. Z předchozích bodů vyplývá, že okresní úřad nemůže poskytnout obcím úvěry, půjčky či návratné finanční výpomoci, jimiž by byla řešena jiná finanční nouze obcí. Nelze např. pomáhat obcím ve financování takových potřeb, které nejsou kryty jejich rozpočtovanými příjmy daného roku.
4. Okresní úřad také ještě může ve své pravomoci zrychlit průběh ročního přísunu dotací obcím, a to do výše jejich celoročního objemu rozpočtovaného pro danou obec, a tímto způsobem pomáhat obcím v překlenutí předstihu jejich výdajů oproti příjmům daného roku. Proto návratnou finanční výpomoc použije okresní úřad teprve v případě, že celoroční rozpočtované dotace dané obce nestačí k řešení časového nesouladu příjmů a výdajů jejího rozpočtu.
5. O poskytnutí a přijetí návratné finanční výpomoci se účtuje podle rozpočtové skladby. Přijetí a splacení návratné finanční výpomoci zaúčtuje obec na položce 8113 - „Krátkodobé přijaté půjčky“ pro přijaté a na položce 8114 - „Uhrazené splátky krátkodobých přijatých půjček“ pro splátky přijaté návratné finanční výpomoci. U

okresního úřadu se její poskytnutí projeví na položce 5641 - „Neinvestiční půjčky obcím“ a její vrácení na položce 2441 - „Splátky půjček od obcí“.

3. Dotaz k majetkoprávní úpravě vztahů k objektům vybudovaným ke stabilizaci svahových deformací

čj: 124/13 720/1999 - ref. JUDr. M. Melion, Ing. V. Dědková

Stavební objekty vybudované v rámci stabilizace svahových deformací při plnění úkolů uložených usnesením vlády ČR č. 470/1997 a č. 358/1998, a to činností okresního úřadu s použitím k tomu účelově poskytnutých státních finančních prostředků, jsou ve vlastnictví České republiky s tím, že právo hospodaření k nim náleží okresnímu úřadu.

Souhlasíme s názorem, že takový stav by byl dlouhodobě pro stát nevýhodný v případech, kdy tyto objekty slouží k ochraně nemovitostí v soukromém nebo obecním vlastnictví a veřejný zájem o ně se soustřeďuje v dané obci.

Doporučujeme proto, aby okresní úřad dohodl s příslušnou obcí převod těchto objektů do jejího vlastnictví, a to smlouvou darovací, podle příslušných ustanovení občanského zákoníku a v souladu s vyhláškou č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, ve znění pozdějších předpisů.

K platnosti takové smlouvy je třeba souhlasu Ministerstva financí. S každou dotčenou obcí lze uzavřít jednu darovací smlouvu, jejímž předmětem budou všechny objekty vybudované v rámci uvedené činnosti okresního úřadu, jestliže je účelné, aby se staly vlastnictvím obce. Pokud objekty stojí na pozemku ve vlastnictví státu, měla by obec převzít do vlastnictví též tu část pozemku, s níž tvoří objekt jeden funkční celek. K převodu pozemku by bylo třeba povolení výjimky Ministerstva financí podle § 35 vyhl. č. 119/1988 Sb.

Předpokládáme, že v případech, kdy je objekt postaven na pozemku v soukromém vlastnictví, je s jeho vlastníkem uzavřena potřebná dohoda o výstavbě objektu. V případě, že takový objekt slouží zájmům vlastníka pozemku, lze připustit převod objektu do jeho vlastnictví, a to za stejných podmínek jako vůči obci. Avšak i v těchto případech lze připustit převod objektu do vlastnictví obce. V tom případě by však ale bylo třeba dořešit majetkoprávní vztahy k pozemku, na němž se objekt nachází.

Poznamenáváme, že Ministerstvo financí nemá oprávnění vydat pro tyto bezúplatné převody vlastnictví nějaké obecné výjimky z vyhlášky č. 119/1988 Sb.

Závěrem upozorňujeme, že je nezbytné, aby okresní úřad před realizací navrženého postupu projednal s příslušným katastrálním úřadem otázku zápisu vkladu předmětných staveb do katastru nemovitostí. Jde především o problematiku jejich označení (identifikace) tak, aby byly samostatně smluvně převoditelné. Vyřešení této otázky je základním předpokladem toho, aby Ministerstvo financí mohlo příslušné smlouvy schválit.

4. Vklad investičního majetku DSO do akciové společnosti

čj.: 283/26 664/1999 - ref. Ing. Eminger

Při posuzování otázky jak zaúčtovat vklad investičního majetku dobrovolného svazku obcí do akciové společnosti, je nutné nejprve posoudit, zda je dobrovolný svazek obcí oprávněn sám takto nakládat se svým majetkem, jestliže jde o spoluvlastnictví členských obcí. Podle ustanovení § 36a dost. 1 písm. a) nebo e), resp. f) zákona č. 367/1990 Sb., je rozhodování o takových majetkoprávních úkonech ve vyhrazené pravomoci obecního zastupitelstva.

Toto své právo nemůže obecní zastupitelstvo přenést na jiné subjekty, tedy ani na dobrovolný svazek obcí. Proto by se majetkový, tj. nepeněžní vklad do akciové společnosti, měl uskutečnit teprve až na základě rozhodnutí zastupitelstev všech členských obcí dobrovolného svazku obcí.

Dobrovolný svazek obcí v tomto případě může pouze být v roli zprostředkovatele tohoto majetkoprávního vztahu jednotlivých vlastníků k novému nabyvateli majetkových podílů, tj. k akciové společnosti.

5. Náklady na volby v r. 1998

čj.: 124/17 326/1999 - ref. JUDr. Melion, Ing. Kročilová,

Při posuzování otázky, zda si obec může sama sobě provést „refundaci“ mzdových prostředků v případě, že uvolnila své pracovníky pro činnost ve volební komisi, a to z prostředků poskytnutých na financování voleb do zastupitelských orgánů, nutno vycházet :

1. z ustanovení § 17 odst. 2 nař. vl. ČR č. 108/94 Sb., z něhož vyplývá, že „neuhrazuje se náhrada mzdy poskytnutá ... při činnosti bezprostředně souvisící s činností zaměstnavatele, u něhož je zaměstnanec v pracovním poměru“,
2. z ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 58/1991 Sb., z něhož vyplývá, že refundace mezd se může týkat jen částek refundovaných „jiným organizacím“.

V případě použití vlastních pracovníků nejde o „refundace mezd“, ale mohlo by jít pouze o použití jiných než obvyklých zdrojů na úhradu jejich mezd. K tomu však uvedené právní předpisy nedávají dostatek právních možností.

Z toho důvodu nelze ani vyložit Instrukci MF ČR č.j. 124/65 701/1998 ze dne 28. září 1998 v čl. 1 písm. d) v rozporu s těmito obecně závaznými právními předpisy.

6. Dotazy k účetním postupům

čj.: 283/10 758/1999 - ref. Ing. Prokůpková

1. Opatřením MF ČR č.j. 283/81 620/1998 se od 1.1.1999 změnil čl. II bod 5 účtové třídy 0 - Investiční majetek a to tak, že na účet 624 se účtuje hmotný investiční majetek vytvořený hospodářskou činností příspěvkové organizace. Okresní úřad je zřizovatelem nemocnice, která je příspěvkovou organizací. V rámci hlavní činnosti nemocnice působí údržbářská a stavební četa, která zabezpečuje běžnou údržbu, opravy, ale i práce mající charakter technického zhodnocení budov. Dle našeho názoru se v tomto případě jedná o tzv. investice ve vlastní režii, které jsou prováděny v rámci hlavní činnosti organizace. Jak o těchto investicích účtovat?

Odpověď: V souladu s ustanovením Čl. II odst. 3 bod 3.3 Účtové osnovy a postupů účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce FMF čj. V/20 530/1992, ve znění pozdějších úprav a doplňků se na účet 624 - „Aktivace hmotného investičního majetku“, účtuje v příspěvkové organizaci jak aktivace v hlavní, tak v hospodářské činnosti.

2. Okresní úřad pronajal příspěvkové organizaci nemovitosti a nájemné sjednal ve výši nepeněžního plnění, jehož výši je nájemce povinen po uplynutí kalendářního roku prokázat. V případě, že nepeněžní plnění neprokáže, úhradu nájemného provede peněžně. Pokud nepeněžní plnění provede ve vyšší částce než byla sjednána, započte se toto nepeněžní plnění jako úhrada (nebo částečná úhrada) nájemného na další rok. Nepeněžní plnění bylo sjednáno jako prokázané práce při údržbě a technickém zhodnocení objektu, a to nad rámec běžné údržby.

Jak správně účtovat o nepeněžním plnění u pronajímatele, od jeho vzniku až po vyúčtování, jestliže

- vykázané nepeněžní plnění bylo vykázáno částečně v neinvestiční formě (opravy) a částečně v investiční formě (technické zhodnocení)
- skutečné nepeněžní plnění převýšilo částku sjednanou v nájemní smlouvě a uhradilo tak nájemné cca na 1,5 roku dopředu
- pronajatá nemovitost je současně kulturní památkou, kterou vede OkÚ pouze v operativní evidenci
- a současně bylo vyhověno § 42 vyhl. č. 205/1991 Sb., která neumožňuje kompenzaci příjmů a výdajů?

Odpověď: V uvedeném případě se nejedná o vzájemnou kompenzaci ve smyslu § 42 vyhl. č. 205/1991 Sb. Jde o proúčtování závazků a pohledávek vyplývající ze smlouvy. Při zobrazení popisované hospodářské operace je třeba postupovat podle jednotlivých ustanovení dané smlouvy v závislosti na skutečném konečném plnění.

Schématický příklad postupu:

1. Předepsání pohledávky z titulu stanovení výše nájemného podle smlouvy (nepeněžní plnění)	MD
315 | Dal
215 |
|---|-----------|------------|

2. Plnění prostřednictvím provedených

■ oprav neinvestiční - doklad o plnění	4xx	379
■ technické zhodnocení	042	379
■ profinancování technického zhodnocení	211	901
■ převod do majetku OÚ	021	042
3. Technické zhodnocení provedené na kulturní památce (vyvedení z účetnictví) a jeho další evidence v operativní evidenci	901	021(042)
4. Konečné zúčtování mezi účty pohledávek a závazků	379	315

7. Platby z pozemkové reformy

čj.: 283/31 129/1999 - ref. Ing. Eminger

Otázku, jak nakládat s dodatečnými úhradami pohledávek z pozemkových reforem, které uhrazují přídělci zemědělského majetku nabytého původně státem podle dekretů prezidenta republiky č.12/1945 Sb., a č.28/1945 Sb., je třeba řešit v souladu se současným právním stavem.

Protože nejde o věci týkající se restitučního řízení, nelze na ně vztahovat režim zákona č. 243/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláškou č. 147/1960 Sb. byla finanční a účetní služba majetkové podstaty pozemkových reforem přenesena do působnosti tehdejších okresních národních výborů, takže následně ji převzaly do své působnosti jejich nástupnické okresní úřady, a to podle zákona č. 425/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Původní nedoplatky přídělové ceny jsou tedy posuzovány stejně jako jiné pohledávky státu. Příjemcem těchto nedoplatků je okresní úřad, tedy nikoliv Ministerstvo zemědělství ČR, či jiná kapitola státního rozpočtu.

Takto přijaté prostředky zaúčtuje okresní úřad do svých příjmů na položce 2329 - Ostatní nedaňové příjmy, neboť v tomto případě již není podstatné, že jde o pohledávku, která má historický původ z přídělů konfiskovaného zemědělského majetku.

8. Dobrovolné svazky obcí - sdružený sociální fond

čj.: 283/25 874/1999 - ref. Ing. Eminger

1. Zakladatelskou smlouvou došlo k založení dobrovolného svazku obcí ve smyslu zákona č. 376/1990 Sb., o obcích. Veškeré finanční hospodaření, včetně vedení účetnictví se v tom případě řídí ustanoveními § 20a a následujícími citovaného zákona a navazujícími předpisy platnými pro dobrovolné svazky obcí.

Účetnictví se řídí přiměřeně sdělením Ministerstva financí ČR čj. 283/68 402/1994, uveřejněným ve Zprávách Ministerstva financí ČR pro finanční orgány okresních úřadů a obcí, číslo 8/1994 s tím, že v posledním odstavci se uvede odvolávka na paragraf 6171 nové rozpočtové skladby a na položku 5329 - Neinvestiční transfery veřejným rozpočtům místní úrovně jinde nespecifikované. To znamená, že účetnictví dobrovolných svazků obcí se řídí účtovou osnovou a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce, čj. V/20 530/1992 ve znění změn a doplňků. Podle opatření Ministerstva financí ČR čj. 111/61 721/1997 z 13. listopadu 1997, uveřejněného ve Finančním zpravodaji č. 11/1997 sestavují dobrovolné svazky obcí účetní výkaz Rozvaha Úč ROPO 3-02 a finanční výkaz Fin RO 2-12 M.

V daném případě se dobrovolný svazek obcí účastnických obcí zřizuje především pro společné vybudování plynofikace. Protože po dokončení budou tato zařízení převáděna na dodavatele plynu, je třeba již nyní smluvně zabezpečit tento převod. Tuto otázku by bylo účelné řešit dodatkem k zakladatelské smlouvě. Je však otázkou, proč vůbec vybudování sedmi technicky samostatných plynovodních systémů sedmi obcí má být zabezpečováno všemi obcemi společně.

2. Pokud jde o účtování „sdruženého sociálního fondu“ u malých obcí, zastáváme názor, že pro existenci takového sdruženého peněžního fondu obcí nejsou žádné ekonomické či právní důvody. Jestliže u obcí se jejich sociální politika vůči pracovníkům neřídí vyhláškou č. 310/1995 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ale rozpočtovými pravidly republiky, podle nichž si každá obec zřizuje takové fondy, jaké potřebuje, je zbytečné tyto fondy sdružovat. Vedlo by to jen ke komplikacím ve vztazích provozovatele takového fondu k ostatním zúčastněným obcím (např. při vymáhání poskytnutých půjček pracovníkům zúčastněných obcí).

Z uvedených důvodů doporučujeme všechny sdružené sociální fondy zrušit.

9. Finanční leasing u požární techniky

čj: 124/13 721/1999 - ref. Ing. Kročilová

Ministerstvo financí nevydalo žádné závazné opatření, na základě něhož by bylo Hasičským záchranným sborům okresů, jakožto samostatným příspěvkovým organizacím, jejichž zřizovatelem je příslušný okresní úřad, zakázáno pořizovat potřebnou požární techniku či jiné věci formou tzv. finančních leasingů.

Finanční leasing je jednou z možných forem smluvních vztahů, které připouští Občanský i Obchodní zákoník. Počítá se s ním i v rozpočtové skladbě (položka 5178 - Nájemné za nájem s právem koupě), obdobně i v účtové osnově, platné pro příspěvkové organizace, která dovoluje časové odlišení výdajů, spojených s finančním leasingem, což lze doporučit.

Samotné pořizování věcí formou finančního leasingu je samozřejmě vždy do jisté míry problematické z hlediska úspornosti vynakládaných prostředků. Ne vždy je takové pořízení výhodné. Výhoda, spočívající v možnosti rychle uspokojit potřebu a rozložit její úhradu do více let, je nesporná. Na druhé straně však může být tato forma podstatně dražší v porovnání s nákupem, uskutečněným s neprodleným převodem vlastnického práva.

Hodnotit výhody a nevýhody této formy si musí každá organizace provést sama, jestliže je právnickou osobou a nemá omezenou způsobilost k právním úkonům.

10. Financování antiparazitik z rozpočtu OkÚ

čj.: 124/26 629/1999 - ref. Mgr.Sabová

Stanovisko k žádosti, zda je okresní úřad oprávněn poskytovat příspěvek na financování léčiv - antiparazitik pro zvěř a včelstva:

V souladu s ustanovením § 28 odst. 5 písm. a) zák. č. 576/1990 Sb., rozpočtová pravidla republiky, ve znění pozdějších předpisů, se z rozpočtu okresního úřadu hradí výdaje na jeho činnost. Činnost okresního úřadu je upravena v § 5 - 7 zák. č. 425/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle těchto ustanovení OkÚ vykonává m.j. státní správu ve věcech, které stanoví zvláštní zákony. Ve své činnosti se řídí zákony a ostatními právními předpisy a v jejich mezích usneseními vlády ČR a směrnicemi ústředních orgánů státní správy.

Podle našeho názoru je OkÚ oprávněn poskytovat příspěvek na financování léčiv-antiparazitik pro zvěř a včelstva podle v případě, že je k této činnosti zmocněn některým obecně závazným právním předpisem, popř. usnesením vlády ČR nebo směrnicí příslušného ústředního orgánu státní správy.

Podle zákona č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, je okresní úřad orgánem veterinární péče. V souladu s § 4 písm. b) tohoto zákona OkÚ rozhoduje o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdlávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

Ochranná a zdlávací opatření se nařizují při výskytu nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat (§ 23 zák. č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů). K úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdlávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy

nebo jiného hromadného onemocnění zvířat může být poskytnuta podpora až do výše skutečné škody nebo skutečných nákladů (§ 32 zákona o veterinární péči).

Podle § 1 vyhl. ministerstva zemědělství ČR č. 414/1992 Sb., kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat, určují bezplatné odborné veterinární činnosti a stanoví jiná územní působnost okresních veterinárních správ, může být k úhradě nebo zmírnění škod vzniklých provedením nařízených ochranných a zdolávacích opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat (§ 23 zákona o veterinární péči), jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, poskytnuta podpora, a to chovatelům hospodářských zvířat (podle § 31 odst. 1 písm. a) vyhl. ministerstva zemědělství č. 17/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat, v platném znění, jsou hospodářskými zvířaty m.j. včely) a uživatelům honiteb chovajícím zvěř v zařízeních pro cílevědomý chov (zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti, v platném znění).

Podporu nelze poskytnout, jestliže chovatel porušil důležitou povinnost uloženou mu právními předpisy o veterinární péči k předcházení vzniku, k zamezení šíření a k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat (zák. č. 87/1987 Sb., vyhl. č. 117/1987 Sb.).

Žádost o poskytnutí podpory nebo náhrady se předkládá nejpozději do tří měsíců ode dne skončení mimořádných veterinárních opatření(§ 4 písm. a), § 9 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona č. 108/1987 Sb.). Podává se okresnímu úřadu, v jehož obvodu byla ochranná a zdolávací opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nařízena, popř. v jehož obvodu došlo k události, kterou se žádost odůvodňuje.

Všechny shora uvedené obecně závazné právní předpisy spadají do věcné působnosti Ministerstva zemědělství a Ministerstvu financí nepřísluší jejich výklad. Přes tuto skutečnost se domníváme, že pokud byla orgánem veterinární péče nařízena ochranná a zdolávací opatření a chovatel včel neporušil žádnou důležitou povinnost uloženou mu právními předpisy o veterinární péči k předcházení vzniku, k zamezení šíření a k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat (zák. č. 87/1987 Sb., vyhl. č. 117/1987 Sb.), může mu být okresním úřadem poskytnuta podpora podle vyhl. č. 414/1992 Sb. Za stejných podmínek může být poskytnuta podpora uživatelům honiteb chovajícím zvěř v zařízeních pro cílevědomý chov (podle našeho názoru tímto zařízením může v daném případě být výlučně obora).

K působnosti okresních úřadů v ochraně přírody a krajiny odkazujeme na ust. § 77 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

11. Prozatímní správa živočichů popř. rostlin připadlých do vlastnictví státu v důsledku odebrání podle zákona č. 114/1992 Sb. nebo zákona č. 16/1997 Sb.

čj.: 221/25 506/99 - ref. Dr. Vilhelmová

Pokud jde o obecnou příslušnost k výkonu prozatímní správy u živočichů umístěných v záchraném centru na základě rozhodnutí o odebrání, vydaného příslušným orgánem působícím mimo územní obvod okresního úřadu, v němž se nachází záchrané centrum, zastáváme shodný názor s Ministerstvem životního prostředí ČR, totiž že **obecná příslušnost k prozatímní správě se zde řídí místem, kde se živočich nachází resp. nacházel v den právní moci rozhodnutí o odebrání**, nikoli místem, kde k odebrání došlo resp. místem, kde sídlí orgán, který rozhodnutí o odebrání vydal. Protože vznik prozatímní správy je závislý vždy na skutečnosti, že se prozatímní správce o případnutí majetku do vlastnictví státu či jiném důvodu pro prozatímní správu dozví, **musí orgán, který rozhodnutí o odebrání vydal, pravomocné rozhodnutí (s vyznačením právní moci) místně příslušnému prozatímnímu správci zaslat** resp. doručit a tím mu poskytnout právní titul k tomu, aby se prozatímní správy živočicha, jehož vlastníkem se stal stát, ujal. **Vyhledávání uvedených případů samotným prozatímním správcem přesahuje jeho povinnosti.** Nedostatek součinnosti uvedených rozhodujících orgánů v tomto směru působí **nežádoucí prodlevy** v dalším postupu podle zvláštních předpisů (např. povinná registrace podle § 23 zák. č. 16/1997 Sb.) a v neprospěch živočichů oddaluje jejich realizaci z prozatímní správy. Doporučujeme proto, **v případě konkrétních potíží tohoto druhu, požádat o spolupráci Ministerstvo životního prostředí ČR.**

V otázce, od kdy je k výkonu prozatímní správy příslušné Ministerstvo životního prostředí ČR na základě výjimky Ministerstva financí ČR č.j. 221/66 552/98 ze dne 6. října 1998, musíme odkázat již na naše sdělení ze dne 26. října 1998, kde je uvedeno, že Ministerstvo životního prostředí ČR vykonává prozatímní správu ode dne 6. října 1998. Vzhledem k Vašemu dotazu dále výslovně upřesňujeme, že **výkon prozatímní správy na základě uvedené výjimky náleží ministerstvu ve všech případech, kdy rozhodnutí příslušného orgánu o odnětí živočicha (nebo rostliny) nabylo právní moci dne 6. října 1998 a později.**

Pokud jde o počátek zákonem stanovené dvoutýdenní lhůty pro přihlášení k registraci (§ 23 zák. č. 16/1997 Sb.), v případě nabytí živočicha (rostliny) do vlastnictví státu (viz výše) **začíná tato lhůta běžet teprve dnem doručení pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu o odnětí příslušnému prozatímnímu správci.** Důvodem je samotný princip výkonu vlastnického práva státu v daném případě, t.j. prostřednictvím prozatímního správce, tak jak je konstruován v předpisech o hospodaření s majetkem státu. Otázka případného uložení pokuty za nedodržení uvedené lhůty je ovšem podle našeho názoru závislá na výkladu § 26 odst. 1 zákona, konkrétně zda dikce „...uloží pokutu ... právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, ...“ dává možnost uložit pokutu pouze těm právnickým a fyzickým osobám, které vykonávají podnikatelskou činnost, anebo zda se tato možnost vztahuje na všechny právnické osoby a z fyzických osob pouze na ty, které vykonávají podnikatelskou činnost. Přikláníme se k prvé výkladové variantě, nicméně doporučujeme projednání této speciální problematiky s Ministerstvem životního prostředí ČR.

Prokazování povoleného způsobu nabytí resp. prokázání původu ve smyslu § 54 zák. č. 114/1992 Sb. pro účely realizace věci z prozatímní správy zajišťuje prozatímní správce **pravomocným rozhodnutím o odebrání a současnou odvolávkou na příslušné ustanovení zákona, podle kterého se vlastníkem odebrané věci stává stát.**

12. Financování některých činností ve zdravotnictví

čj.: 124/40 316/1999 - ref. Mgr. Sabová

V souladu s ustanovením § 28 odst. 5 písm. a) zák. č. 576/1990 Sb., rozpočtová pravidla republiky, ve znění pozdějších předpisů se z rozpočtu okresního úřadu hradí výdaje na jeho činnost, výdaje a příspěvky jím řízených rozpočtových a příspěvkových organizací, splátky přijatých úvěrů a půjček a úroky z nich, splátky finančních výpomocí a příspěvky na společnou činnost na základě sdružení. Z vlastních zdrojů rozpočtu OkÚ lze rovněž poskytovat dotace do rozpočtu obcí. Poskytnutí dotace podléhá schválení okresním shromážděním.

Činnost okresního úřadu je upravena v § 5 - 7 zák. č. 425/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle těchto ustanovení OkÚ vykonává m.j. státní správu ve věcech, které stanoví zvláštní zákony. Ve své činnosti se řídí zákony a ostatními právními předpisy a v jejich mezích usneseními vlády ČR a směrnicemi ústředních orgánů státní správy.

Zneškodňování léčiv

V souladu s ust. § 51 odst 2 zák. č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, náklady vzniklé lékárně s odevzdáním nepoužitelných léčiv osobám uvedeným v § 50 odst. 3 a s jejich zneškodněním těmito osobami hradí místně příslušný okresní úřad.

Zdravotní prohlídky branců

Podle ust. § 15 odst. 7 zák. č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů, okresní úřad nebo jemu na roveň postavený územní orgán státní správy zajistí na žádost náčelníka okresní vojenské správy materiální prostředky a potřebný personál k provádění lékařských prohlídek. V souladu s § 15 odst. 9 zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, hrazená péče nezahrnuje vyšetření, prohlídky a jiné zdravotní výkony provedené na dožádání orgánů státní správy. Úhradu nákladů podle předchozí věty poskytne zdravotnickému zařízení orgán, pro který se zdravotní výkony provádějí, ve výši stanovené seznamem zdravotních výkonů s bodovými hodnotami (vyhl. č. 134/1998 Sb.) v souladu s rozhodnutím Ministerstva financí (Výměr MF č.01/99).

Lékařská služba první pomoci a Lékárenská pohotovostní služba

Podle ust. § 15 odst.10 zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, se z rozpočtu zřizovatele hradí zdravotnická záchranná služba a pohotovostní služby s výjimkou zdravotní péče poskytované v akutních případech praktickými a zubními lékaři mimo jejich ordinační hodiny, lékařské služby první pomoci a ústavní pohotovostní služby, zdravotnické záchranné služby při poskytování přednemocniční

neodkladné péči. Uvedené výkony jsou zahrnuty do hrazené péče a to včetně neodkladných výkonů provedených při pohotovostní službě lékařem mimo jeho odbornost.

System pohotovostních zdravotnických služeb upravuje Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 7/1981 Věstník MZ, o pohotovostních zdravotnických službách, registrovaná v částce 22/1981 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví rovněž vydalo Doporučení k postupu při zajišťování lékařské služby první pomoci (611/1-200-29.4.97, zpracovala dr. Vrchotová), podle kterého se analogicky postupuje i při zajišťování a financování lékárenské služby

Protialkoholní záchytná stanice

V souladu s ust. § 8 odst. 3 zák. č. 37/1989 o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů je protialkoholní záchytná stanice zařízením národního výboru na úseku zdravotnictví, které podle potřeby zřizuje a spravuje okresní nebo městský úřad.

Podle přílohy č.1 k zák. č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, ve znění pozdějších předpisů, se přenáší na OkÚ na úseku státní správy ve zdravotnictví působnost zřizovat protialkoholní záchytné stanice.

V souladu s § 1 odst. 1 vyhl. č. 187/1989 Sb., kterou se provádí zákon o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů, protialkoholní záchytnou stanici podle potřeby zřizuje a spravuje národní výbor v místě, v němž je možnost zajistit specializovanou léčebně preventivní péči. Záchytná stanice se zřizuje především v místech s naléhavou potřebou ochrany před nadměrným požíváním alkoholických nápojů. V místech, kde by záchytná stanice nebyla dostatečně využita pro malý počet případů, lze zřídit záchytnou stanici pro větší územní celek spadající do působnosti několika národních výborů.

Podle ust. § 15 odst. 9 zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se ze zdravotního pojištění se nehradí vyšetření, prohlídky a jiné výkony provedené v osobním zájmu a na žádost fyzických osob nebo v zájmu a na žádost právnických osob, jejichž cílem není zachovat nebo zlepšit zdravotní stav pojištěnce. Hrazená péče dále nezahrnuje vyšetření, prohlídky a jiné zdravotní výkony provedené na dožádání soudu, státního zastupitelství, orgánů státní správy a orgánů Policie České republiky. Úhradu zdravotních výkonů podle předchozí věty poskytne zdravotnickému zařízení orgán, pro který se zdravotní výkony provádějí, ve výši stanovené seznamem zdravotních výkonů s bodovými hodnotami (vyhl. č. 134/1998 Sb.) v souladu s rozhodnutím Ministerstva financí (Výměr Ministerstva financí č. 01/99, kterým se stanoví seznam zboží s regulovanými cenami).

Zdravotnická knihovna nemocnice

V souladu s § 11 zák. č. 53/1959 Sb., o jednotné soustavě knihoven (knihovnický zákon), ve znění pozdějších předpisů, úřady, organizace a instituce, které zřizují a řídí knihovny těmto knihovnám poskytují potřebné vybavení a prostředky na doplňování knihovních sbírek, na jejich provoz a další rozvoj.

Sociální sestry, depistážní sestra a kalmetizační sestra v nemocnici jejímž zřizovatelem je OkÚ

Ve svém finančním hospodaření se zdravotnická zařízení - příspěvkové organizace řídí vyhl. č. 205/1991 Sb., o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací. V § 17 citované vyhlášky je stanoveno, za jakých podmínek zřizovatel poskytuje příspěvek na činnost příspěvkové organizace.

Zdravotnická zařízení, která jsou ve smluvním vztahu ke zdravotním pojišťovnám podle zák. č. 48/1997., o všeobecném zdravotním pojištění, mají náklady poskytnuté potřebné zdravotní péče hrazeny podle vyhl. č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami. Bodové hodnoty zdravotních výkonů obsažené v seznamu vyjadřují průměrné vlastní náklady na příslušný výkon. Zdravotnická zařízení stoprocentně napojená na systém zdravotního pojištění by tedy měla mít pokryty náklady za poskytnutou zdravotní péči v rámci tohoto vztahu platbami ze zdravotního pojištění.

Pokud má zdravotnické zařízení vyšší náklady než jsou výnosy z daného vztahu, zřizovatel může, na základě analýzy provedené ve zdravotnickém zařízení, přistoupit ke změně ukazatele příspěvek na činnost v rámci schváleného rozpočtu (popř. nárokovat při sestavování rozpočtu na příslušný rozpočtový rok).
